

עין משפט
גר מצוה

סא:

הכונס פרק ששי בבא קמא

ממורת הש"ם

(6) כי ימ קוח: כיב כ"ג
(7) כי ימ קוח: כיב כ"ג
(8) לילי כ"ג: מג"ו (ד) ע"י
מחוק"ם כיב כ"ג: ד"ה
(9) ופ"ל ה"ה: ס"ג
(10) ופ"ל ה"ה: ס"ג
(11) ופ"ל ה"ה: ס"ג
(12) ופ"ל ה"ה: ס"ג
(13) ופ"ל ה"ה: ס"ג

תורה אור השלם

1. כי תצא אש וקצתה
קצתים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם
ישלם המבער את
הבערה שמוה כב ה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מורגין וכו'
יחידות: כיב ופ"ל ד"ה כ"ג
פ"ל אמת דנקטת פלגים
הן פנימות ע"ש:

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

באגני. כמו באגנות (שמות כד) קובי"ש נלע"ז: **מתני'** **כאלמע**
זים כור. אם יש לו מצי כור לכל רוח פטור. ונקולתם שדילגה
ומדאוקימנא [6] אבל נכפפת בעזרת והולכת כל שעה אפילו עד כמה
מיל חייב: **הכל לפי הדליקה.** **קס"ד** ה"ק הכל יפול על כמה
שהדליק בין רחוק בין קרוב: **גמ'**
לא יעמיד. בני העיר מעכבין
עליו שלא תעבר האש בתקרה:
מעויבה. טיה של סיד על תקרה.
ודומה לו בספר עזרא (מחמה ג)
ויעזבו (אח) ירושלים עד החומה:
ובצירה. שפחותה ממזור ואין
מעזירין בתוכה אש גדול: **לפי**
גובה. כשהאש גבוהה וגדולה קופלת
למרחוק: **מתני'** **אלא גדיש של**
חטין או גדיש של שטרין. אם חטין
חטין אם שטרין שטרין: **סיה גדי**
כפוס לו כו' חייב. על הגדי דעבלי
חייס נמי אמרנו מאלו הקמה"ו ומשום
דקס ליה דכרבה מניה ליהא
למפעריה דליתו חייב מיתה על
העבר דהואיל ואינו כפוס היה לו
לכרוח ופטור עליו ממיסה ומתשלומים.
אבל היה עבד כפוס לו פטור אפילו
על הגדי ועל הגדיש דחייב מיתה
על העבר דמכ"ב נקס יקס (שמות
כא) וקס ליה דכרבה מניה ואפי' לא
המרו צו שאינו נכנס: **הא קי"ל**
(מכז"ב ד' ג'): דחייב מיתום שוגגין
פטורין. ובגדי לא שני לן בין כפוס
לשאינו כפוס ואידי נקט עבד נקט
בגדי. ואיכא דאמרי בגדי נמי דוקא
נקט סמוך פטור דהיה לו לכרוח
והכי קאמר היה עבד כפוס לו או
גדי סמוך לו פטור ואפי' דפשיט
כשליה פ' ש' (כ). אורו כממנו דאם
הניח גמלת עליו ונשרף חייב המס
הוא דהניח על גבי שור דלא היה לו
לשור ליתול אבל הכא היה לו לכרוח:
גמ' **כפוס של חבירו.** אין לו רשות
והו כמאכד נכנס: **במדליק אם**
הצירה. כפוס של חבירו הוא ואפי'ה
יהיב טעם משום דדרך בני אדם
להניח כלים בנתיבם אבל גדיש לא:
בצירה. בגדיש ולשמעין אפי' שאין
דרך להטמין צו חייב הואיל והדליק
למך של חבירו וכ"ש צירה: **בפרסי**
פליגי [פליגי] **במדליק כפוס שלו כו'.**
ופטרי רבנן אפילו כלים שדרך
להטמין בגדיש דהא גזירת הכפוס
הוא דטמון בלש פטור ור' יהודה
מחייב אטמון וכלים ל"ש אותן שאין
דרך להטמין ו"ל"ש אותן שדרך
להטמין: (א) צירה. מגדל גדול:
מוריגין. קרשים (ב) [מקוביס] וכן
(6) יחידות ורשין בהן את המצואה:
ד"ה

א"י אנו משלם אלא גדיש
של חטין או גדיש של שטרין רואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה
במה

ולית' ליה דר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי הזק הדליקה ישלם
אפילו אין ראה לעצור: **לא יעמיד אדם תגור בתוך**
ביתו בו. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הביט של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירס לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירס יתח' דהו דומיא דליקן
ממנינן דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ"ג):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליג בדידה
במדליק כפוס שלו וי"ל דע"כ סופא
כפוס של חבירו מדליק דאי
במדליק כפוס שלו אפי' שדרך בני
אדם להניח בנתיבם היה פטור דהא
קמי רישא ותיכ"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגיס וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עיני שנעמיד
דכרי רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
כפוס שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר
דרי' מחייב ותכניס פטורין אבל
במדליק כפוס של חבירו אפילו רבנן
מחייבי אמרינן וכלי בקר אס כן
שפיר פריך לילפוג בדידה בגדיש
עלמא דהא צירה נמי לא מיתוקמא
אלא במדליק כפוס של חבירו ואס ר"ל
רב כהנא מחלוקת במדליק כפוס שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פטרי אפי' במוריגין
מכרשיטת מ"מ כממייס אבל במדליק
כפוס של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי בגדיש דאין דרכו להניח דהו
רבותא טפי ועוד עשה לשון המשנה
דקמי שדרך בני אדם להניח בנתיבם
דאפי' אין דרך נמי מחייבי רבנן
במדליק כפוס של חבירו:
אלא אמר רבא בתרתי פליגי
(ט) [פליגי] במדליק כפוס שלו
כו'. דרי' מחייב אפי' ארנקי בגדיש
שאין דרך להניח מדנקט מודיס
מכניס במדליק את הצירה דלכך נקט
צירה שרואה למאז שחייבו רבנן אפי'
בארנקי כמו ר"י וחי רבי יהודה לא
מחייב במדליק כפוס שלו אלא דוקא
במוריגין הוה ליה לפלוגי בדידה
וליתא דמודיס חכמים במדליק גדיש
של חבירו דחייב במוריגין אלא וחי
מחייב ר"י במדליק כפוס שלו אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
במוריגין דקמי אינו משלם אלא גדיש
של חטין כו' ופליגי נמי במדליק
כפוס של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא אם כי יש על
גבו גובה ארבע אמות.
מלל גובה ארבע אמות
מפי הנגד עד התקרה.
כדי שלא יחשו האור
מתקרה וכו' (ב).
שדורא תחתיו מעויבה.
אשטרין נלע"ז טיה
קריק. שלשה טמחים.
שלא תעבר התקרה
מחמתו של עובד וכל בני
ד' אמות (ט). ובצירה.
אף היה לו מרס שפחותה
קריק על חלל אף עיני
מכוסה היקס גדול כמו
שעומק חטין (ט) שאין
היקס כזה גדול טמח.
מתיבה יאח תתיבה וכו'
ק"ל. ואם הדיק. שלק
הניח הדליק את סבינו
(ט) אלה שני סעו סע כל
השטרין הללו. משלם
מה שדורק. ואפי' שאין
ק מתיבה עליו השטנים
לרתיקו ככל השטרס
הללו. מאל דליק מהיה
ואין לו מה לשלם כ"ב
(כ). היה גדי כפוס
לו. בגדיש. ועבד סמוך
לו. לגדיש. ונשרף עמו
חייב. אגד ואגדיש. לפי
שאין לו דין מיתה כשכל
העבר שהיה לו לנכות
(ועדיל כב) וכו' וע"ל ע"ל
(ג). עבד כפוס לו
וגדי סמוך לו כו'
פטור. אגד ואגדיש. דקס
ליה דכרבה מניה. שהכנס
העבר הנכד דמכ"ב נקס
יקס. והוא דנקט גדי
מכוס ומחוקקין בגדי
דחז ועבד דחז. ובגדיש
ועבד לילא לאוקמי הכי.
דאורחא דמלתא לשדור
איש עבדיה לשדור גדיש.
ואידי דנקט גדי עבד
כפוס ומחוק. נקט בני גדי
כפוס ומחוק. ואפי' דבגדי
אין למר היה לו לנכות.
שפיר אין לו דעת. ואם
איש כפוס ומחוק נמי חייב
דאורחא דמלתא וע"ל (ב). שור
מחוק (וע"ל כ"ב).

אלא אם כי יש על
גבו גובה ארבע אמות.
מלל גובה ארבע אמות
מפי הנגד עד התקרה.
כדי שלא יחשו האור
מתקרה וכו' (ב).
שדורא תחתיו מעויבה.
אשטרין נלע"ז טיה
קריק. שלשה טמחים.
שלא תעבר התקרה
מחמתו של עובד וכל בני
ד' אמות (ט). ובצירה.
אף היה לו מרס שפחותה
קריק על חלל אף עיני
מכוסה היקס גדול כמו
שעומק חטין (ט) שאין
היקס כזה גדול טמח.
מתיבה יאח תתיבה וכו'
ק"ל. ואם הדיק. שלק
הניח הדליק את סבינו
(ט) אלה שני סעו סע כל
השטרין הללו. משלם
מה שדורק. ואפי' שאין
ק מתיבה עליו השטנים
לרתיקו ככל השטרס
הללו. מאל דליק מהיה
ואין לו מה לשלם כ"ב
(כ). היה גדי כפוס
לו. בגדיש. ועבד סמוך
לו. לגדיש. ונשרף עמו
חייב. אגד ואגדיש. לפי
שאין לו דין מיתה כשכל
העבר שהיה לו לנכות
(ועדיל כב) וכו' וע"ל ע"ל
(ג). עבד כפוס לו
וגדי סמוך לו כו'
פטור. אגד ואגדיש. דקס
ליה דכרבה מניה. שהכנס
העבר הנכד דמכ"ב נקס
יקס. והוא דנקט גדי
מכוס ומחוקקין בגדי
דחז ועבד דחז. ובגדיש
ועבד לילא לאוקמי הכי.
דאורחא דמלתא לשדור
איש עבדיה לשדור גדיש.
ואידי דנקט גדי עבד
כפוס ומחוק. נקט בני גדי
כפוס ומחוק. ואפי' דבגדי
אין למר היה לו לנכות.
שפיר אין לו דעת. ואם
איש כפוס ומחוק נמי חייב
דאורחא דמלתא וע"ל (ב). שור
מחוק (וע"ל כ"ב).

אלא במוריגין של חבירו שדרכו להניח בגדיש או ארנקי צימ' שדרך להניח כל דבר בנתיבם יש לפרש דר' יהודה לא פטר בטמון כלל
ורבנן במדליק כפוס של חטין כפוס של חטין אלא גדיש של חטין או גדיש של שטרין רואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה
להטמין דלא אשכחן דפטור ציה קרא טמון ובדבר שאין דרכו פטרי מפניכאל דלא אכעי ליה לאסוקי אדעמיה שימא אדם ארנקי בגדיש:
במה